

**ODVJETNIK
MIROSLAV ŠARIĆ**

**CROATIA * HR - 21000 S P L I T * Trg Hrvatske bratske zajednice 2 B
Tel/Fax: +385 (0)21 339-555 * Mob: +385 (0)95 88 34 778 * e-mail: mi.saric@net.hr**

Poslovni broj: **St-168/2014**

**TRGOVAČKI SUD U SPLITU
Sukoišanska 6
21000 SPLIT**

ZA

**VISOKI TRGOVAČKI SUD
REPUBLIKE HRVATSKE
Ul. Petra Berislavića 11
10000 ZAGREB**

**Stečajni dužnik: ADRIATIC d.d. u stečaju, Split, Obala Kneza Branimira 8,
OIB: 31076464103, koga zastupa stečajni upravitelj Ante Gabelica**

**Stečajni i razlučni
vjerovnik: ANKA KERUM iz Splita, Šime Ljubića 8 A, OIB: 73119837197,
koju zastupa punomoćnik MIROSLAV ŠARIĆ,
odvjetnik u Splitu, Trg Hrvatske bratske zajednice 2/B**

Ž A L B A

**Stečajnog i razlučnog vjerovnika
ANKA KERUM iz Splita, Šime Ljubića 8 A,
OIB: 73119837197,**

**protiv Rješenja Trgovačkog suda u Splitu,
posl. broj St-168/2014 od 29. rujna 2020. g.**

**punomoć u spisu
prilog:**

*- Rješenje Trgovačkog suda u Splitu posl. broj
6 P-550/2020-3 od 9. listopada 2020. godine*

Točkom I. izreke gore citiranog pobijanog Rješenja Trgovačkog suda u Splitu poslovni broj 7 St-168/2014-755 od 29. rujna 2020. godine određeno je da će se iz iznosa od 324.046.698,00 kuna ostvarenog prodajom kao cjeline nekretnina stečajnog dužnika pobliže opisanih pod točkom I.1., 2. i 3. izreke, **namiriti troškovi unovčenja u iznosu od 1.574.553,92 Kn**, zatim **rezervirati iznos od 33.039,26 kuna** do pravomoćnog okončanja parničnog postupka koji se vodi pred Trgovačkim sudom u Splitu, pod poslovnim brojem Povrv-77/2020, te **namiriti djelomično tražbina razlučnog vjerovnika Adris grupa d.d. u iznosu od 322.439.104,82 kuna** prebijanjem iznosa njegove tražbine sa ostvarenom kupovninom.

Točkom II. izreke gore citiranog pobijanog Rješenja Trgovačkog suda u Splitu poslovni broj 7 St-168/2014-755 od 29. rujna 2020. godine naloženo je Financijskoj agenciji, Regionalni centar Split, Mažuranićevo šetalište 24B, da po pravomoćnosti tog Rješenja s računa na koji je uplaćena jamčevina u ovom postupku (ID nadmetanja: 16252) isplati: a) iznos od 1.574.553,92 kuna stečajnom dužniku na njegov račun; b) iznos od 33.039,26 kuna na depozitni račun Trgovačkog suda u Splitu, u svrhu rezervacije sredstava za troškove unovčenja u predmetu 7 St-168/14; c) iznos od 5.392.406,82 kuna na ime povrata jamčevine razlučnom vjerovniku Adris grupa d.d.

Protiv gore citiranog Rješenja Trgovačkog suda u Splitu, poslovni broj 7 St-168/2014-755 od 29. rujna 2020. godine stečajni i razlučni vjerovnik **ANKA KERUM iz Splita, Šime Ljubića 8 A, OIB: 73119837197** (u daljnjem tekstu: **Žalitelj**) putem iskazanog punomoćnika **u otvorenom zakonskom roku podnosi ovu žalbu zbog svih žalbenih razloga označenih u članku 353. stavku 1. Zakona o parničnom postupku (N.N. br. 148/11 - pročišćeni tekst, 25/13, 89/14 i 70/19 - dalje: ZPP)**, a koji se supsidijarno primjenjuje temeljem odredbe članka 6. Stečajnog zakona (N.N. br. 44/96, 161/98, 29/99, 129/00, 123/03, 197/03, 187/04, 82/06, 116/10, 25/12, 133/12, 45/13 - dalje: **SZ/96**, a koji Stečajni zakon se primjenjuje na temelju odredbe članka 441. Stečajnog zakona, N.N. br. 71/15 i 104/17 - dalje: **SZ/15**).

I. Neusklađenost sudske prakse – gore citirano pobijano Rješenje u suprotnosti je sa odlukama VTS Pž-2526/18 od 10.05.2018. g i VTS Pž-5005/18 od 04.09.2018. g.

Žalitelj ovo žalbom prvo ukazuju na činjenicu da prvostupanjski sud prije donošenja gore citiranog pobijanog Rješenja o namirenju nije proveo valjan postupak sukladno pravilima Ovršnog i Stečajnog zakona zbog čega gore citirano pobijano Rješenje o namirenju treba ukinuti u cijelosti.

Naime, pravilima Ovršnog zakona jasno je propisano tko može sudjelovati na ročištu za diobu kupovnine ostvarene prodajom predmeta razlučnog prava, tko se može i kojim redoslijedom namirivati iz ostvarene kupovnine.

U stečaju vjerovnici i vjerovnici stečajne mase ne mogu sudjelovati na ročištu za diobu kupovnine ostvarene prodajom predmeta razlučnog prava.

Iz sadržaja Zapisnika s ročišta za diobu kupovnine od 17. rujna 2020. g. proizlazi da se ne može smatrati da je uopće održano ročište radi diobe kupovnine, **jer su na tom ročištu sudjelovale osobe koje nisu mogle sudjelovati na ročištu za diobu kupovnine.**

O namirenju ovrhovoditelja (ovdje razlučnih vjerovnika) i drugih osoba kojima pripada pravo na namirenje svake pojedine prodane nekretnine, sud odlučuje rješenjem nakon održanog ročišta, uzimajući u obzir podatke iz spisa iz zemljišne knjige te utvrđenja na ročištu (članak 125. stavak 1. Ovršnog zakona; N.N. br. 112/12, 25/13, 93/14, 55/16 i 73/17 - dalje: **OZ**).

Ako ročište radi diobe kupovnine nije održano, onda se nije moglo niti donijeti gore citirano pobijano Rješenje te je isto nezakonito i nepravilno u cijelosti.

Ovakav stav zauzet je odlukama VTS Pž-2526/18 od 10.05.2018. g i VTS Pž-5005/18 od 04.09.2018. g.

II. Iz spisa proizlazi da je prvostupanjski sud odlučio o diobi kupovnine ostvarene prodajom nekretnina stečajnog dužnika na kojim postoji razlučno pravo u okviru stečajnog postupka, dakle trebao je odlučiti o namirenju sukladno odredbama članka 124. i 125. OZ-a, a uz primjenu odredbi članka 248. i 254. SZ-a, glede obračuna troškova i namirenja razlučnog vjerovnika iz kupovnine ostvarene prodajom nekretnine, stečajne mase stečajnog dužnika pobliže označene u točki I. izreke Rješenja.

Sukladno citiranim zakonskim odredbama prije namirenja razlučnog vjerovnika valjalo je odrediti koji su troškovi unovčenja predmeta razlučnog prava, sukladno odredbi čl. 254. st. 3. SZ-a.

Iz kupovnine se namiruju dvije vrste troškova:

- 1) troškovi koji su u izravnoj vezi s unovčenjem stvari na kojoj postoji razlučno pravo kao i troškovi koji izravno terete prodanu nekretninu, koji se namiruju u cijelosti te
- 2) ostali troškovi koji nisu u izravnoj vezi s unovčenjem stvari na kojima postoji razlučno pravo, ali su kao opći troškovi nastali radi cjelokupne stečajne mase i koji se namiruju razmjerno vrijednosti nekretnine u odnosu na ostalu stečajnu masu.

S obzirom da su predmetne nekretnine ujedno i jedina imovina stečajnog dužnika jasno je kako se i izravni troškovi unovčenja, ali i neizravni troškovi unovčenja (opći troškovi nastali radi cjelokupne stečajne mase) u konkretnom slučaju namiruju u cijelosti na teret razlučnog vjerovnika Adris grupa d.d.

Prema tome, jasno je kako prilikom donošenja odluke o troškovima unovčenja, između ostalog treba pravilno utvrditi koji su to troškovi koji su kao opći troškovi nastali radi cjelokupne stečajne mase i koji se namiruju na teret razlučnog vjerovnika Adris grupa d.d. u cijelosti, a što je prvostupanjski sud pogrešno napravio pa je u tom dijelu ostvaren **žalbeni razlog bitne povrede odredaba parničnog postupka iz članka 354. stavka 1. točke 11. ZPP-a** kao i **žalbeni razlog pogrešne primjene materijalnog prava**, a što će Žalitelj posebno obrazložiti u nastavku ove žalbe (*pod točkama II.1., II.2., II.3. i II.4. ove žalbe*).

II. 1. Troškovi blokade poslovnog računa stečajnog dužnika – trošak unovčenja
– ako nije, tko bi trebao namiriti iznose blokade poslovnog računa stečajnog dužnika.

U obrazloženju gore citiranog pobijanog Rješenja o namirenju, prvostupanjski sud se u više navrata pozivao na dosadašnje odluke Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske, pokušavajući na taj način opravdati svoju odluku (ocjenu) o tome što se namiruje kao trošak unovčenja u ovom stečajnom postupku, pri čemu je zanemario činjenicu da se određena pravila koja su primjenjena u jednom stečaju, ne mogu samo mehanički prepisati na svaki stečajni postupak, već je potrebno uzeti u obzir okolnosti svakog pojedinog predmeta.

Konkretno, suprotno odluci prvostupanjskog suda, pravilnom primjenom materijalnog prava, **cijeli iznos koji je potreban za podmirenje troškova blokade poslovnog računa stečajnog dužnika mora predstavljati trošak unovčenja koji se podmiruje na teret razlučnog vjerovnika.**

Svako drugačije tumačenje i postupanje je nezakonito i neprovedivo, kao što je neprovedivo i gore citirano pobijano Rješenje o namirenju prvostupanjskog suda, kada bi isto postalo pravomoćno.

Naime, prvostupanjski sud je prvo utvrdio kako blokada poslovnog računa stečajnog dužnika iznosi **31.596,16 kuna**, ali zatim odlučuje kako će prvog razlučnog vjerovnika teretiti za namirenje iznosa od **14.396,16 kuna** (samo dio iznosa za koji je blokiran poslovni račun stečajnog dužnika za prvostupanjski sud predstavlja trošak unovčenja), dok za preostali iznos blokade ne prihvaća namirenje jer smatra da ti iznosi nisu u vezi s unovčenjem predmetnih nekretnina.

Međutim prvostupanjski sud ne daje odgovor na pitanje, **tko će namiriti preostali iznos blokade poslovnog računa stečajnog dužnika** i na koji način bi djelomično podmirenje blokade poslovnog računa stečajnog dužnika trebalo provesti gore citiranim pobijanim Rješenjem.

Odredbama članka 9. stavka 9. Zakona o provedbi ovrhe na novčanim sredstvima propisano je kako se **priljev** novčanih sredstava na blokirani račun ovršenika **koristi isključivo za izvršenje neizvršenih osnova za plaćanje**, sve do izvršenja svih neizvršenih osnova za plaćanje, osim ako se radi o novčanim sredstvima koja su sukladno odredbama članka 172. stavka 1. Ovršnog zakona izuzeta od ovrhe (a što nije ovdje slučaj).

Provedbom gore citiranog Rješenja o namirenju (u ovom obliku), došlo bi do uplate novčanog iznosa iz točke II. a) izreke tog Rješenja na račun stečajnog dužnika, nakon čega bi sukladno odredbama Zakona o provedbi ovrhe na novčanim sredstvima došlo do podmirenja svih neizvršenih osnova za plaćanje u očevidniku naplate, što znači da bi stečajnom dužniku na raspolaganju ostao manji novčani iznos od onog koji je potreban za podmirenje svih troškova unovčenja koje je prvostupanjski sud ocijenio opravdanim da se podmire na teret razlučnog vjerovnika, jer bi se prvo namirila blokada poslovnog računa stečajnog dužnika (uključujući i one iznose, za koje sud smatra da se ne namiruju na teret razlučnog vjerovnika jer ne spadaju u troškove unovčenja).

Blokada poslovnog računa stečajnog dužnika je rezultat postojanja jedne ili više ovršnih isprava (odluke suda ili nekog drugog tijela) te se očito radi o troškovima koji su nastali jer su nužni za redovito funkcioniranje stečajnog dužnika, kao i za vođenje cjelokupnog postupka te se bez tih troškova, stečajni postupak ne bi mogao provoditi pa je jasno kako su ti troškovi neizravno povezani sa unovčenjem predmeta na kojem postoji razlučno pravo Adris grupe te ih razlučni vjerovnik Adris grupa d.d. mora podmiriti.

Prvostupanjski sud nije ovlašten preispitivati ovršne isprave kojima je blokiran poslovni račun stečajnog dužnika, a posebno nije ovlašten preskakati pojedine vjerovnike u očevidniku neizvršenih osnova za plaćanje te namirivati tražbine ne poštujući redosljed prvenstva.

II. 2. Rezervacija novčanih iznosa za parnične postupke u tijeku

Prvostupanjski sud je gore citiranim pobijanim Rješenjem u troškove unovčenja uvrstio i rezervaciju novčanog iznosa od 33.039,26 kuna na ime parničnog postupka koji se vodi pred Trgovačkim sudom u Splitu pod poslovnim brojem Povrv-77/2020, a u koji iznos je uključen i novčani iznos od 10.000,00 kuna *za podmirenje budućih predvidljivih troškova tog parničnog postupka.*

Prvostupanjski sud smatra da je sudska praksa zauzela stav kako se može izvršiti rezervacija za parnične postupke koji su vezi (izravnoj ili neizravnoj) s unovčenjem predmeta razlučnog prava.

Međutim, u odlukama **VTŠ PŽ-4817/2019 od 03.09.2019. g.** i **VTŠ PŽ-1979/2020 od 06.07.2020. g.** izraženo je suprotno pravno shvaćanje prema kojem se za troškove unovčenja zahtjeva da su stvarno nastali do momenta diobe kupovnine radi namirenja kako troškova unovčenja, tako razlučnog vjerovnika iz postignute cijene.

Drugim riječima, **ostvarena kupovнина ne bi trebala služiti namirenju tražbina** vjerovnika stečajne mase **koje nisu dospjele u trenutku donošenja Rješenja o namirenju** (a takva je upravo tražbina društva Bilić Erić d.o.o.).

Mogu li se u troškove unovčenja ubrojiti (i na teret razlučnog vjerovnika) namirivati bilo kakve tražbine koje nisu dospjele u trenutku donošenja Rješenja na namirenju (*u konkretnom slučaju radi se o iznosu od 10.000,00 kuna na ime budućih predvidivih troškova parnice*).

II. 3. Troškovi parnica u kojima se traži utvrđenje ništetnosti založnih prava na nekretninama stečajnog dužnika koje su unovčene spada u troškove unovčenja – može li se tvrditi da parnica koja se vodi radi utvrđenje ništetnosti založnog prava na predmetnim nekretninama nema nikakve veze sa unovčenjem tih nekretnina.

S druge strane, ako je opravdano u troškove unovčenja (*na teret razlučnog vjerovnika Adris grupa d.d.*) izvršiti rezervaciju za tražbine za koje se vodi parnični postupak, a koje tražbine su izravno povezane sa unovčenjem predmetnih nekretnina, **nejasno je zbog čega onda prvostupanjski sud ne primjenjuje isti kriterij i ne prihvaća prijedlog stečajnog upravitelja da se rezerviraju sredstva i za parnične postupke:**

- koji se vode pred Trgovačkim sudom u Splitu, pod poslovnim brojevima **P-363/2018 i P-476/2018**, a u kojim parnicama se traži utvrđenje ništetnim i bez pravnog učinka Sporazuma o zasnivanju založnog prava na nekretninama stečajnog dužnika koje su prodane kao cjelina u ovom stečajnom postupku kao i brisanje tih upisanih založnih prava iz zemljišnih knjiga.

Prvostupanjski sud u obrazloženju gore citiranog pobijanog Rješenja u odnosu na ove parnice, samo paušalno navodi kako sud smatra da ovi postupci nemaju niti neizravne niti izravne veze s unovčenjem predmetnih nekretnina zbog čega je u ovom dijelu ostvaren žalbeni razlog apsolutno bitne povrede odredaba parničnog postupka iz članka 354. stavka 1. točke 11. ZPP-a (prvostupanjski sud nije dao dostatne razloge koji bi opravdali njegovu odluku).

Parnice koje se vode oko pitanja ništetnosti založnih prava koja su upisana na nekretninama stečajnog dužnika ne samo da ima veze sa unovčenjem predmeta razlučnog prava, **već ishod ovih parnica može utjecati i na namirenje razlučnog vjerovnika Adris grupa d.d., kao i na redoslijed namirenja razlučnih vjerovnika** pa je u konkretnom slučaju trebalo primijeniti odredbe članka 118. stavka 3. i stavka 4. OZ-a, polazeći od pretpostavke da je podnošenjem tužbe kojom se zahtjeva utvrđenje ništetnosti ugovora koji su temelj tražbine razlučnog vjerovnika Adris grupa d.d., tražbina tog razlučnog vjerovnika valjano osporena od strane podnositelja te tužbe **pa donošenje Rješenja o namirenju u konkretnom slučaju ovisi o ishodu ovih parničnih postupaka.**

Gore navedene pogreške prvostupanjskog suda u primjeni materijalnog prava samo potvrđuju ranije iznijete navode Žalitelja kako je postupak koji je prethodio donošenju Rješenja o namirenju proveden nepravilno i nezakonito te za posljedicu ima da je i ovo Rješenje nezakonito u cijelosti.

II. 4. Rezervacija novčanih iznosa za parnične postupke u tijeku – da li troškovi parnice koja može dovesti do povećanja stečajne mase stečajnog dužnika spadaju u troškove unovčenja (*radi li se o općim troškovima koji su nastali radi cjelokupne stečajne mase*) – *uspjeh u takvim parnicama predstavlja dvostruku korist za razlučnog vjerovnika koji je ujedno i stečajni vjerovnik.*

Nadalje, s obzirom da bi iz dobivene kupovnine trebalo nadoknaditi i one neizravne troškove unovčenja koji su ostvareni u okviru stečajnog postupka radi vođenja cjelokupnog tog postupka, **nejasno je zbog čega prvostupanjski sud nije dopustio da se na teret razlučnog vjerovnika rezerviraju sredstva za troškove parničnog postupka:**

- koji se vodi pred Trgovačkim sudom u Splitu pod poslovnim brojem **P-371/17** radi utvrđenja ništetnim ugovora o cesiji i povrata (isplate) u stečajnu masu novčanog iznosa od 4.117.219,21 kuna sa zateznim kamatama tekućim od 01.01.2015. g. pa do isplate.

Eventualni uspjeh stečajnog dužnika u ovakvoj vrsti parnice (pobijanje pravnih radnji stečajnog dužnika i/ili utvrđenje ništetnim pravnih poslova stečajnog dužnika te povrat stečenog bez osnove u stečajnu masu) može dovesti do povećanja stečajne mase stečajnog dužnika, što bi za posljedicu imalo dvije stvari:

- a) unovčena imovina stečajnog dužnika ne bi više bila jedina njegova imovina, pa se onda i neizravni troškovi unovčenja namiruju iz cijene postignute prodajom stvari razmjerno vrijednosti stvari na kojoj postoji razlučno pravo u odnosu na ostalu stečajnu masu (**koja sada postoji**). To znači da neizravne troškove unovčenja ne bi snosio u cijelosti razlučni vjerovnik (kao što je sada slučaj kada je unovčena nekretnina ujedno i jedina imovina stečajnog dužnika). Uspjehom u ovakvom sporu, smanjuje se participacija razlučnog vjerovnika u snošenju neizravnih troškova unovčenja.
- b) povećanjem stečajne mase stečajnog dužnika moguće je da razlučni vjerovnik koji je ujedno i stečajni vjerovnik u ovom postupku, djelomično namiri svoju tražbinu i po tom osnovu (kada njegova tražbina nije u cijelosti namirena unovčenjem nekretnina na kojima je ima razlučno pravo).

Slijedom gore navedenog, jasno je kako **razlučni vjerovnik** (u konkretnom slučaju Adris grupa d.d.) **ima i pravni i ekonomski interes da se parnice**, čiji ishod može dovesti do povećanja stečajne mase stečajnog dužnika i samim tim smanjiti s jedne strane njegovo učešće u namirenju neizravnih troškova unovčenja, a s druge strane omogućiti namirenje njegove tražbine kroz poziciju stečajnog vjerovnika, **nastave voditi i da se troškovi takvih parnica**, koji su nastali radi cjelokupne stečajne mase **namire iz cijene postignute prodajom predmetnih nekretnina na kojima je upisano razlučno pravo** (kao neizravni troškovi unovčenja)

Prvostupanjski sud je u obrazloženju gore citiranog pobijanog Rješenja je samo paušalno odbio da se troškovi ove parnice (kako troškovi koji su dospjeli do donošenja Rješenja, tako i budući predvidivi troškovi ove parnice) uvrste u neizravne troškove unovčenja, bez navođenja bilo kakvih razloga (osim da sud smatra da ti troškovi nemaju niti izravnu, niti neizravnu vezu sa unovčenjem predmeta razlučnog prava, a koje obrazloženje nije dostatno), zbog čega je opet ostvaren žalbeni razlog iz članka 354. stavka 1. točke 11. ZPP-a.

Gore citirano pobijano Rješenje o namirenju je nezakonito jer je sud pogrešno primijenio odredbe članka 254. stavka 3. SZ/15 u vezi sa odredbom članka 248. stavkom 1. SZ/15 kada je odbio prijedlog stečajnog upravitelja da se u obračun troškova unovčenja uvrste dosadašnji troškovi kao i iznosi rezervacija za eventualne buduće parnične troškove u svim gore nabrojanim parnicama, upravo iz razloga koji su ranije opširno obrazloženi.

Preslici tužbi iz gore navedenih parnica se nalaze u ovom stečajnom spisu, budući su već ranije dostavljene u ovom stečajnom postupku kao prilog redovitog izvješća stečajnog upravitelja.

III. Pitanje naknade troškova stečajnog postupka i podmirenja obveza stečajne mase – što kada je jedina imovina stečajnog dužnika nekretnina opterećena razlučnim pravom, iz čijeg unovčenja će se isključivo namiriti razlučni vjerovnik (i to samo djelomično).

Žalitelj i u ovoj žalbi ponavlja svoje ranije iskazano tumačenje odredbi SZ/15 o troškovima unovčenja, kako u okolnostima kada je predmetna nekretnina **jedina stečajna masa**, iz čijeg će se unovčenja jedino (odvojeno) namirivati razlučni vjerovnik, to bi sve troškove koji su „direktno“ (izravno) nastali u postupku unovčenja nekretnine osigurane razlučnim pravom trebao trpjeti razlučni vjerovnik kao što bi trebao trpjeti i one „opće“ (zajedničke) troškove stečajnog postupka, koji su već nastali i koji će predvidivo nastati do zaključenja stečajnog postupka, a to iz razloga što se u slučaju nepostojanja druge stečajne mase, **stečajni postupak praktično (u naravi) provodi samo radi (djelomičnog) namirenja razlučnog vjerovnika.**

U tom slučaju, dakle, svi troškovi stečajnog postupka i ostalih obveza stečajne mase, praktički se ukazuju kao troškovi unovčenja koje u cijelosti treba trpjeti razlučni vjerovnik koji iz toga unovčenja i jedini namiruje svoju tražbinu.

Kada se iz stečajne mase u dijelu namiruje jedino razlučni vjerovnik, pojmovi „direktnih“ i „indirektnih“ troškova nemaju ona značenja (teleološka) koja bi inače imali u slučaju kada postoji i druga stečajna masa (neosigurana razlučnim pravom) iz čijeg bi se unovčenja namirivali i stečajni vjerovnici (uz pripadno trpljenje namirenja „općih“ troškova stečajnog postupka u onom dijelu u kojem ih nije prethodno istrpio razlučni vjerovnik (u razmjernom omjeru) kao „indirektne“ troškove unovčenja).

Polazeći od toga da je stečajni postupak, postupak koji se provodi radi skupnoga namirenja vjerovnika stečajnoga dužnika, unovčenjem njegove imovine i podjelom prikupljenih sredstava vjerovnicima (članak 2. stavak 2. SZ-a) i da stečajna masa služi namirenju troškova stečajnoga postupka te tražbina vjerovnika stečajnoga dužnika, odnosno tražbina čije je namirenje osigurano određenim pravima na imovini dužnika (članak 134. stavak 2. SZ-a), pravilno je zaključiti da svi vjerovnici trebaju razmjerno sudjelovati u namirenju svih troškova stečajnoga postupka.

To znači da bi i razlučni vjerovnik trebao participirati u namirenju ukupnih troškova stečajnog postupka, jer stečajni postupak je generalna ovrha u kojoj sudjeluju svi dužnikovi vjerovnici istovremeno. Ako je razlučni vjerovnik ujedno i jedini vjerovnik čija se tražbina namirila kroz stečajni postupak, onda je njegova dužnost i da jedini participira u plaćanju troškova stečajnog postupka i obveza stečajne mase.

Adris grupa d.d. (kao i njezini pravni prednici) u ovom stečajnom postupku je imala poziciju i stečajnog vjerovnika (sa najvećom priznatom tražbinom i sa najviše glasova) zbog čega je kroz cijeli stečajni postupak imala/ima mogućnost da sudjeluje u donošenju svih odluka skupštine vjerovnika koje se tiču ovog stečajnog postupka (od imenovanja stečajnog upravitelja, odluke o pokretanju parničnih postupaka, odluke o povlačenju tužbe, odluke o prihvatanju izvješća stečajnog upravitelja i sl.), **a koje odluke su bile od direktnog utjecaja na veličinu troškova ovog stečajnog postupka** (i koje troškove sada treba platiti).

S obzirom da prvostupanjski sud nije prihvatio ovakvo tumačenje Žalitelja, jasno je kako je u konkretnom slučaju opet ostvaren žalbeni razlog pogrešne primjene materijalnog prava. S obzirom da u ovom dijelu opet nema razloga o tome zašto se ne prihvaća ovakvo tumačenje, ostvaren je i žalbeni razlog bitne povrede odredbi parničnog postupka iz članka 354. stavka 1. točke 11. ZPP-a.

IV. Prvostupanjski sud je u obrazloženju pobijanog Rješenja odgovornost za činjenicu da vjerovnici stečajne mase ostaju nenamireni u cijelosti ovakvim Rješenjem o namirenju, prebacuje na stečajnog upravitelja, citirajući odredbe članka 87.a SZ/96 (koji sadržajno odgovara članku 157. SZ/15) i članka 28. SZ/96 (koji sadržajno odgovara članku 92. SZ/15).

Prvostupanjski sud smatra da vjerovnici stečajne mase koji su ostali nenamireni trebaju/mogu pokrenuti postupke za naknadu štete protiv stečajnog upravitelja, koji ionako ima sklopljenu policu osiguranja od profesionalne odgovornosti.

Ovakvo obrazloženje prvostupanjskog suda je u prvom redu u suprotnosti sa postupanjem prvostupanjskog suda tijekom ovog stečajnog postupka.

Naime, upravo je prvostupanjski sud dao suglasnost stečajnom upravitelju (a ne skupština vjerovnika) da se pokrenu parnice radi pobijanja pravnih radnji stečajnog dužnika, a koje parnice su stvorile troškove za stečajnog dužnika (**zbog kojih troškova je i račun stečajnog dužnika dijelom blokiran**).

Sud je u stečajnom postupku po službenoj dužnosti ukinuo odluke skupštine vjerovnika smatrajući da je ista protivna zajedničkom interesu stečajnih vjerovnika.

Tada sud nije ulazio u nikakvu procjenu troškova koji bi pokretanjem tih parnica nastali za stečajnog dužnika, a posebno nije razmatrao pitanje tko će te troškove platiti.

I sada zbog pogrešnih odluka prvostupanjskog suda (a što je kasnije potvrđeno i odlukom VTS-a), odgovornost za nastale obveze stečajne mase se prebacuje na stečajnog upravitelja.

Nadalje, što se tiče troškova parničnih postupaka koji su kao troškovi stečajne mase nastali u vezi sa parničnim postupcima koji se vode radi utvrđivanja osnovanosti osporavanja tražbina stečajnih vjerovnika, prvostupanjski sud je prilikom donošenja Rješenja o namirenju **trebao** štiti Ustavom Republike Hrvatske i Konvencijom za zaštitu ljudskih prava i temeljnih sloboda ustanovljeno **načelo zaštite legitimnih očekivanja**, a što nije napravio.

Načelo legitimnog očekivanja – očekivanje da će se spor/pravno pitanje riješiti primjenom pravnih standarda važećih u vrijeme njegova pokretanja, čime se ujedno ostvaruje i načelo pravičnog suđenja (postupka) iz članka 29. Ustava Republike Hrvatske.

Kada se pravni režim mijenja zakonskim putem, pojedincima kojima je ranije, u skladu s prijašnjim pravnim režimom priznato pravo **ili su sukladno prijašnjem režimu osnovano mogli očekivati ostvarivanje nekog prava** te se nalazili u specifičnom pravnom položaju, **treba omogućiti ostvarivanje tog prava, čak i ako ono ne bi bilo usklađeno sa novim pravnim režimom.**

Načelo pravne sigurnosti i legitimnih očekivanja u svojoj suštini zabranjuje nagle i neočekivane promijene zakonodavnih okvira te zahtjeva da svakome mora biti poznat sadržaj prava i zakona kako bi mogao sukladno pravnom okviru predvidjeti svoje buduće djelovanje.

U parničnim postupcima koji su već pokrenuti od strane stečajnog dužnika, legitimno i opravdano je očekivanje stranke (stečajnog vjerovnika) koja bi dobila tu parnicu, da joj troškove tog parničnog postupka nadoknadi stranka koja je parnicu izgubila (stečajni dužnik) te da se takvi dosuđeni troškovi parničnog postupka imaju smatrati obvezama stečajne mase koje će se namiriti i prije tražbine razlučnog vjerovnika (kao troškovi unovčenja).

Radi se o troškovima parničnih postupaka koji su pokrenuti dok su na snazi bile odredbe članka 254. stavka 2. Stečajnog zakona (NN 71/15), prema kojima je izrijekom bilo propisano da *troškovi unovčenja predmeta na kojem postoji razlučno pravo obuhvaćaju stvarno nastale troškove i ostale obveze stečajne mase.*

Tek nakon što je člankom 31. Zakona o izmjenama i dopunama Stečajnog zakona (NN 104/17 od 25.10.2017.) izmijenjen je sadržaj članka 254. Stečajnog zakona ***te nakon što je*** prihvaćeno pravno shvaćanje Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske na sjednici Odjela trgovačkih i drugih sporova VTSRH održanoj dana 18. ožujka 2019. g. **pojavi se problem oko načina podmirenja troškova stečajnog postupka i obveza stečajne mase**, u slučaju kada je stvar na kojoj postoji razlučno pravo je ujedno i jedina imovina stečajnog dužnika.

Sve obveze stečajne mase koje bi sada trebale ostati nenamirene u ovom stečajnom postupku su nastale prije zadnjih izmjena Stečajnog zakona i prije sjednice Odjela trgovačkih i drugih sporova VTSRH održane dana 18. ožujka 2019.g.

Stečajni upravitelj je svojim radnjama nakon toga, nastojao prekinuti nastanak daljnjih obveza za stečajnu masu u vezi sa svim pokrenutim parnicama, svjestan nedostatnosti iste za njihovo namirenje (što je na kraju i dovelo do skupštinskih odluka za povlačenjem podnesenih tužbi).

Međutim, stečajni upravitelj nije mogao utjecati na obveze stečajne mase koje su nastale tijekom 2015., 2016. i 2017.-te godine, u vrijeme kada imajući u vidu vrijednost imovine ovog stečajnog dužnika, nije bilo sporno da postoje sredstva potrebna za namirenje predvidivih obveza stečajne mase, neovisno o tome što je sva imovina stečajnog dužnika bila opterećena razlučnim pravom, s obzirom da su prema tada važećim odredbama Stečajnog zakona, **troškovi unovčenja predmeta na kojem postoji razlučno pravo obuhvaćali** stvarno nastale troškove **i ostale obveze stečajne mase.**

Svaki stečajni vjerovnik koji je započeo ili sudjelovao u sudskom postupku gdje se kao protivna strana pojavljuje stečajni dužnik u vrijeme kada je postojao poznati pravni okvir oko namirenja obveza stečajne mase i koji je zbog toga i investirao određena sredstva (u konkretnom slučaju, troškovi odvjetničkog zastupanja, troškovi različitih vrsta vještačenja i dr.) **ne očekuje da će na njegove interese znatno utjecati nagla, neočekivana i nepredviđena promjena pravila.**

Pravno načelo legitimnih očekivanja, za razliku od načela stečenih prava, odnosi se upravo na neriješene pravne situacije i postupke u tijeku te promjena pravnih standarda i procedura tijekom postupka na gore opisani način dovodi do kršenja načela pravne sigurnosti i legitimnih očekivanja

Slijedom gore navedenog, legitimno je očekivanje vjerovnika stečajne mase da u ovim okolnostima kada je stvar (nekretnina) na kojoj postoji razlučno pravo ujedno i jedina imovina stečajnog dužnika iz čijeg će se unovčenja jedino (odvojeno) namirivati razlučni vjerovnik, **da se svi troškovi stečajnog postupka i ostalih obveza stečajne mase** (posebno oni koji su nastali prije posljednjih izmjena Stečajnog zakona) **trebaju tretirati (prihvatiti) kao troškovi unovčenja koje u cijelosti treba trpjeti razlučni vjerovnik** koji iz toga unovčenja i jedini namiruje svoju tražbinu.

Na kraju, žalitelj ističe da je stečajni dužnik, kao tužitelj protiv žalitelja, kao tužene, dana 09. 10. 2015. g. podnio tužbu koja je kod Trgovačkog suda u Splitu zavedena pod brojem P-663/2015, kojom je tražio da se utvrdi kao osnovano osporavanje tražbine stečajnog vjerovnika Anke Kerum iz Splita, Šime Ljubića 8 A, OIB: 73119837197 (žalitelj) prema stečajnom dužniku ADRIATIC d.d. u stečaju, sa sjedištem u Splitu, Obala kneza Branimira 8, OIB: 31076464103, kao tražbine drugog višeg isplatnog reda u iznosu od 72.000.000,00 kn i da mu naknadi parnični trošak, te da je stečajni dužnik tu tužbu povukao svojim podneskom od 28. 09. 2020. g., nakon čega je žalitelj svojim podneskom od 01. 10. 2020. g. pristao na povlačenje tužbe određeno tražeći naknadu troškova postupka, koji zahtjev je ispravio podneskom od 09. 10. 2020. g.

Nakon toga, **Rješenjem Trgovačkog suda u Splitu poslovni broj 6 P-550/2020-3 od 9. 10. 2020. g.** (koje se prilaže uz ovu Žalbu), utvrđeno je povlačenje tužbe, te je naloženo tužitelju ADRIATIC d.d. u stečaju (stečajnom dužniku iz ovog postupka) da u roku od 15 dana naknadi tuženici ANKI KERUM (žalitelju iz ovog postupka) trošak parničnog postupka u iznosu od **625.625,00 kuna.**

Stoga se postavlja pitanje, tko će u slučaju da pobijano Rješenje bude potvrđeno od strane žalbenog suda, naknaditi žalitelju troškove gornjeg postupka, te što je u tom slučaju s zajamčenim načelom legitimnih očekivanja i pravne sigurnosti na strani žalitelja?!

Sapienti sat!

Slijedom gore navedenog predlaže se da Visoki trgovački sud Republike Hrvatske usvoji ovu žalbu i ukine u cijelosti Rješenje Trgovačkog suda u Splitu, poslovni broj 7 St-168/2014-755 od 29. rujna 2020. g., te vrati predmet na ponovno odlučivanje prvostupanjskom sudu.

U Splitu, 14. 10. 2020. godine

**Za Žalitelja
Punomoćnik:**

12